

Resolució 288/2024, de 7 de març**Número d'expedient de la Reclamació:** 70/2024**Administració reclamada:** Ajuntament de Cubelles**Informació reclamada:** Còpia de l'estudi d'impacte ambiental per la instal·lació d'una dessalinitzadora o bé el nom de l'entitat a qui s'hagi contractat l'estudi i el seu cost.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: La informació reclamada és, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, informació pública. La DA 1a de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei". L'accés a la informació ambiental és una d'aquestes matèries (ho assenyala expressament l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), de manera que queda sotmès primerament a la regulació continguda a la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental (LAA), i només supletòriament a l'LTAIPBG. La LAA preveu en el seu article 15 la confidencialitat de la informació que han de mantenir les administracions públiques en relació amb determinada documentació aportada pel promotor. Tal i com es diu en el preàmbul, se solucionen molts problemes que es plantegen davant sol·licituds d'accés a documents de procediments encara no finalitzats en aplicar la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. Tampoc podem deixar de banda que la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA) en relació amb l'accés a la informació estableix, que "per fer efectius el dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i el deure de conservar-lo, tots poden exercir els següents drets en les seves relacions amb les autoritats públiques" (article 3) i concreta aquest dret "a accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu" (apartat a).

La manca de col·laboració no permet conèixer a aquesta Comissió si, com afirma la part reclamant, l'Ajuntament ha elaborat o ha encarregat l'elaboració d'un estudi d'impacte ambiental i en cas que l'hagi elaborat / encarregat en quin moment del procediment es troba i si existeixen aspectes confidencials. Per això, s'estima el dret d'accés a la persona reclamant a accedir a la informació reclamada en aplicació de l'article 3 de l'LAIA amb el benentès que és responsabilitat de l'administració reclamada informar si existeix informació confidencial d'acord amb l'article 15 LAA; o si és informació susceptible de ser denegada en aplicació de l'article 13 de l'LAIA. Pel cas que l'Ajuntament no hagi elaborat o estigui elaborant l'estudi indicat però hagi encarregat la seva elaboració, s'estima el dret d'accés a la informació pública en el sentit que demana la persona reclamant, és a dir, a conèixer el nom de l'entitat contractada i el cost de la contractació. En darrer terme, i pel cas que l'Administració no disposi d'aquesta informació o no hagi realitzat cap gestió en relació amb la petició del reclamant, aquesta és la resposta que cal donar-li sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-la per satisfer la reclamació.

Paraules clau: Ajuntaments. Medi Ambient. Estudis d'impacte ambiental. Dessalinitzadora. Contractacions. Límits. Confidencialitat. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. L'11 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 70/2024, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Cubelles en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. L'associació reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

En la reclamació s'indica que l'Ajuntament reclamat no ha contestat ni lliurat la informació sol·licitada.

2. El 27 de novembre de 2023 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en relació a una notícia apareguda a ràdio Cubelles el 25 de setembre sobre un estudi d'impacte ambiental de la dessalinitzadora. Concretament demana "copia del referido estudio o en su defecto el nombre de la entidad contratada para dicho estudio y el coste de dicha contratación".
3. El 26 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a l'associació reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Cubelles i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 22 de febrer la GAIP reitera la petició d'informe a l'Ajuntament. A data d'aquesta resolució, no consta a aquesta Comissió que s'hagi presentat la informació requerida.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera

que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

Els antecedents 4 i 5 posen de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continui la tramitació".

3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada, - informació relativa a un estudi d'impacte ambiental -, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Cal fer palès que l'Ajuntament resta inclòs dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de l'esmentada Llei.

La DA 1a de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica

i, amb caràcter supletori, per aquesta llei". L'accés a la informació ambiental és una d'aquestes matèries (ho assenyala expressament l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), de manera que queda sotmès primerament a la regulació continguda a la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental (LAA), i només supletòriament a l'LTAIPBG. Aquest marc jurídic reuneix en un únic cos l'anterior normativa relativa a l'avaluació ambiental de plans i programes i a l'avaluació ambiental de projectes.

Als efectes de l'LAA, d'acord amb l'article 5.1.g) s'entén per persones interessades: "1r. Totes aquelles en qui concorrin qualssevol de les circumstàncies que preveu l'article 4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. 2n. Qualsevol persones jurídiques sense finalitat de lucre que, de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les directives 2003/4/CE i 2003/35/CE), compleixin els requisits següents: i) Que tinguin, entre els fins que acrediten els seus estatuts, la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular, i que aquests fins puguin resultar afectats per l'avaluació ambiental. ii) Que portin, almenys, dos anys legalment constituïdes i exerceixin, de manera activa, les activitats necessàries per assolir les finalitats que preveuen els seus estatuts. iii) Que, segons els seus estatuts, exerceixin la seva activitat en un àmbit territorial que resulti afectat pel pla, programa o projecte que s'hagi de sotmetre a avaluació ambiental".

Tal i com el mateix preàmbul indica, "com a novetat, s'inclou la regulació de la confidencialitat que han de mantenir les administracions públiques en relació amb determinada documentació aportada pel promotor. D'aquesta manera, se solucionen molts problemes que es plantegen davant sol·licituds d'accés a documents de procediments encara no finalitzats en aplicar la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient".

Respecte a la confidencialitat l'article 15 LAA diu:

"1. Les administracions públiques que intervenen en els procediments d'avaluació ambiental han de respectar la confidencialitat de les informacions aportades pel promotor que, de conformitat amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de les persones físiques, tinguin el caràcter esmentat, tenint en compte, en tot cas, la protecció de l'interès públic, sense perjudici del que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les directives 2003/4/CE i 2003/35/CE).

2. El promotor ha d'indicar quina part de la informació continguda en la documentació presentada considera que hauria de gaudir de confidencialitat. L'Administració competent ha de

decidir sobre la informació que, segons la legislació vigent, estigui exceptuada del secret comercial o industrial, inclosa la propietat intel·lectual, i sobre la informació emparada per la confidencialitat”.

Tampoc podem deixar de banda que la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA) en relació amb l'accés a la informació estableix, que “per fer efectius el dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i el deure de conservar-lo, tots poden exercir els següents drets en les seves relacions amb les autoritats públiques” (article 3) i concreta aquest dret “a accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu” (apartat a).

La manca de col·laboració no permet conèixer a aquesta Comissió si, com afirma la part reclamant, l'Ajuntament ha elaborat o ha encarregat l'elaboració d'un estudi d'impacte ambiental a banda del projecte bàsic i estudi d'impacte ambiental de la dessalinitzadora del Foix promogut i aprovat per l'Ens d'abastament d'Aigua Ter-Llobregat d'ATL i publicat en el marc del tràmit d'informació pública https://www.atl.cat/ca/projectes-d-obres-en-informacio-publica_16962

Aquesta manca de col·laboració tampoc permet conèixer, en cas que l'Ajuntament hagi elaborat/encarregat aquest estudi, en quin moment del procediment es troba i si existeixen aspectes confidencials d'acord amb l'article 15 de l'LAA.

Per tant, s'estima el dret d'accés a la persona reclamant a accedir a la informació reclamada en aplicació de l'article 3 de l'LAIA (que declara el dret de qualsevol persona a accedir a la informació ambiental en poder de les autoritats públiques) amb el benentès que és responsabilitat de l'administració reclamada informar si existeix informació confidencial d'acord amb l'article 15 LAA; o si és informació susceptible de ser denegada en aplicació de l'article 13 de l'LAIA que estableix que les autoritats públiques poden denegar les sol·licituds d'informació ambiental quan “la sol·licitud es refereixi a material en curs d'elaboració o a documents o dades inconcluses. Per aquests últims s'entenen aquells sobre els quals l'autoritat pública estigui treballant activament. Si la denegació es basa en aquest motiu, l'autoritat pública competent ha d'esmentar en la denegació l'autoritat que està preparant el material i informar el sol·licitant sobre el temps previst per acabar la seva elaboració”.

Pel cas que l'Ajuntament no hagi elaborat o estigui elaborant l'estudi indicat però hagi encarregat la seva elaboració, s'estima el dret d'accés a la informació pública en el sentit que demana la persona reclamant, és a dir, a conèixer el nom de l'entitat contractada i el cost de la contractació.

I en darrer terme, i pel cas que l'Administració no disposi d'aquesta informació o no hagi realitzat cap gestió en relació amb la petició del reclamant, aquesta és la resposta que cal donar-li sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-la per satisfer la reclamació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els

documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament

classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació podria estar classificada dins el nivell *Construcció i manteniment d'obres d'infraestructura* (codi 0136), i en la sèrie *Construcció / manteniment d'obres d'infraestructura i urbanització* (2388) pel cas que ja es disposi de l'estudi; en el cas que només hi hagi un procés de contractació hauria d'estar en el nivell *Contractació administrativa i assistència tècnica* (codi 0046) i la sèrie *Contractacions de serveis* (1403).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 70/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Cubelles que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Cubelles a informar la GAIP, dins del termini de quatre dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 70/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.